

draginta, & quandoque anno, uel biennio uigebunt. quod antiquis sæpenumero obseruatum leges.

17 Motus terræ fluuiorum ostia per eruptionem terra iniecta, ita quādoque occludit & obstruit, ut particularia locorum diluua, & urbium subuersiones derепente attulisse historijs proditum sit.

Motus terræ diluuiorū authores

18 In mediterraneis, terræ motus pauciores quā alibi sæuiunt: quod illic solum non ita excavatum sit, ob maris & aquarum incursum fluctuūque elisionem crebram.

19 Loca meridionalia minus quā septentrionalia, terræ motui opportuna esse tradūt: propter calorem qui illic terræ poros aperit, & quidquid est uentorum uel spirituum in ambientem exhaurit. Quod in borealibus contrario se habere modo, cum experiētia docet ratio.

Loca terræ motui opportuna.

20 In montuosis locis frequentius terræ agitatio time-tur, quā in planis: quia sub his cauernæ magnæ & spirituosæ plurimū latent.

Mōtuosa loca.

21 Circa antrosa (ut sic dicam) loca ad quæ procumbit mare, tellus sæpenumero intremiscit: quod mare spiritum exitum molientem, in sua penetralia remigrare cogit: qui postea uiribus reparatis ad pulsandum & mouendum fortior euadit.

Antrosa loca.

22 Fortis & diuturnus motus, quia meatuum terræ angustiam arguit, & spirituum multitudinem, nec non laterum terræ soliditatem & constantiam: idcirco tardè cessare consuevit,

Qui terræ re motiōgiōres.

23 Autumno & Vere, per quæ tempora (ut superius monuimus) uigent fulmina, terras crebrius moueri quā

Quo anni tēpore uigēat terræ motus.